

רב סרן ויניק שMRIHO

2059623

בן ברכה ואברהם

נולד ב- כ"ד ניסן תש"י 11.4.1950

התגייס לצה"ל ב - 1968

שירות בפלס"ר 95

נפל ב- כ"ו תשרי תשל"ד 22.10.1973

בקרב על החרמון.

בעל עיטור המופת.

שמרייחו (שמRELICH), בן גילה ואניהם, נולד ביום כ"ד ניסן תשי"י (11.4.1950) בתל-עדשים. הוא למד בבית-הספר המשותף ליל-עדשים ולנען ואחרי-כך סיים את לימודיו בבית-הספר חקלאי "גלאם" שליד עיריית חיפה. שמרייחו היה תלמיד מעמך, חוץ ושקון, יזע למד להנאותו ואהבת לקרוא והתעניין בתחומים רבים. שנות לימודיו בבית-הספר חקלאי, כך אמר, היו טעניות היפות ויועץ, ולעולם לא ישכח את הסعد הנפשי שהורי סעו אותו, על-מנת שיוכל להמשיך וללמוד. הוא אהב את עבודות חקלאות ובוקר את העבודה בירף, היה עושה את מלאכתו באמונה, וזמן חיפש את הפטון המנירק שיקל על העבודה. שמרייחו היה רציני ב遊戲ו לחיים, עקשן, מסתגר ועצור בעצמו, אך פיעמו בקרתו רצון ונשאיפה חזקה להגיע להישגים. איש נעים טيبة היה, איזע קשובה לדיידי והוא ידע להשתיא להם עצה טוהה ולסייע להם במעשה. הוא היה איש מסוכס, לא חלץ ריל והוא בעל-סוד נאמן, איש-אמת, ישר-דרך ובעל מצפן. כן נאמן היה ומסור להורי, רוחם לבוד רב, והוא אף אהוב וזה נערץ.

שמרייחו גיס לצח"ל בסוף אוקטובר 1968. הוא ניקש לשורת בסירות הצענים אך חוץ נחתפת "עלני". לאחר הטירונות והשללים בקורס עניה ונקורס מ"לים, היה בו חניך-מצטיין פלאגט. אחר-כך השתלים בקורס קציני ח"ר ובקורס מפקדי פלוגות ח"ר. מפקדיו נתנו עליו בחותם דעתם: "זהו קצין בעל ידע מקצוע מעוללה, בעל כישר מנהיגות ושליטה, אחראי ומסור לפיקודו. הוא מושך ליפולו וודע להקרין ביחסון סבלוני, ואמצץ-לב בפקודיו. הוא דואג לחיליו, אהב אותם, מסייע להם בכל שיטול, ואהוב עליהם. הוא שיקע את כל מרצו לחיותן, תבע מהיילו ביעוז מדויק, החדר בהם רגשות גאויה על יהודם, ופלוגת הייה הפלוגה המצתית נחתפה". לאחר קבלת הפיקוד על סיירת "עלני" היה בשירות על האמן שטענו בו. הוא היה במלמתה התחשה והשתתק בפשיות אל תוך שטה לבונן. שנתיים נמיה עם המשרתים בעבאי הקבוע על השתתקפות בפעולות מבצעית ענפה והונק לו "אות השירות המבצעי". לשפרעה מלחמת ים-הכיפורים נשלח עם יהודון לחוות נרטת הגלן. ביום כי תטרוי תשלי"ז (22.10.1973) – חמיש שנים נדיוק לאחר שעיס לצח"ל – נפל שMRIו בקרב במעלה החרמון, בידי המלחמה להם בקריות הבלתי, כדי להדוף את החילים הסורים מרמת הגלן, ובכינש המולעת, הוא פרץ עם חיליו את הלייר שליינו וחיל את מוצב 104, וסייע לכוחות שטם להזוקק מעמד שלושה ימים, עד ששוחררו מן המצר. פקדיו מספרים שמלותיו האחרונות היו: "ציך לנכוש את החרמון". הוא הובא למוות-עלמים בבית-העלמין בתל-עדשים, השאיר אחריו אם, אם, אה ואחות לאחד נפלו חילו לזרגת רב-סרן. על טగילה בקרב אומץ לב חרاري למשטח מופת חועק לו "עיטור המופת". וזה תיאור המעשה: "בשבע שבעין ה- 13 לאוקטובר 1973 ל- 20 בו, ביער ר-סרן שMRIו ויק זל, עם יהודון גיחות וסורים מעבר לגובל. בסורים אלה נקל בלחות טורים, שבה כמה מן החילים הסורים ופצע טנק سوريا. הוא התמיד לסיורים לילה-לילה. בקרב ההגעה על מוצב בגורה הצלונית ארע את האנשיים למופת ידע ללוון במדויק את האש על רלווי הלחות הסורים, שמר על עירענות החילים, עוזד אותם והנjar את ייחונם העצמי. ב- 22 באוקטובר 1973, השתקף בקרב על חורמן ושם נרג, בזתנותו זו גילה אומץ לב ווישר מטען עזבון למופת". מושט חזייא לאור חונתת לולר בני תל-עדשים שנפלו במלחמה, ושמייחו בטולם; מעיתון חילו ישראל, "במחנה", פורסמה רשימה לולו, בשם "זק לא להזחיף".

פלס"ר גולני

סירת גולני הייתה יחידת העלית של חטיבת גולני ופיקוד הצפון. לוחמי הסירות ידועים כמושרים והעפנוי, בעגרותם וביצלתם ליצאת לפעולות מורכבות וחודרות מעבר לקווי הגבול. עד כימי תש"ח פיקד רפי קוץ על מחלקת סיור מיוחדת ("מחלקת הקומנדו") בגדוד "ברק", והוא ממשילה מטעם לפלס'ר לחטיבה משך כל שנות קיומה.

מסלול ההכשרה בסירות טללי עטנו מגוון רחב של קורסים מקצועיים יהודיים המכנים ללחימה כולל גנוזות בתחום הלוחמה בטרור, הניזוט, חדייה לשתי אuib ועד. שמה של הסירה נקבעה בפועלותיה הרבות שהמפורסמות ליניהן היו בעקביו (1962), לתל אחר (טלפ Achor), ליטש מוצב החרמון (1973), ליטש מוצב הבטפור (1982) ופעולות נעימה (1988).

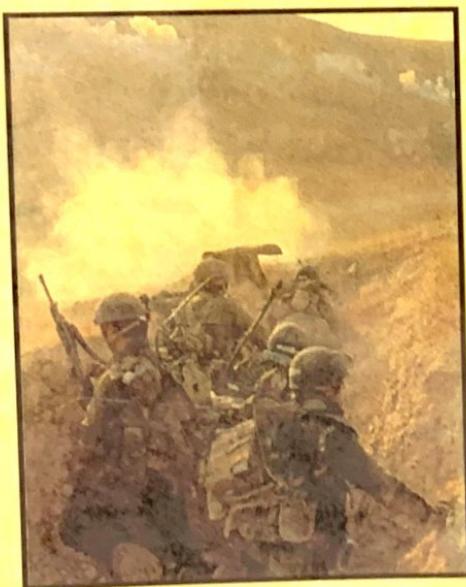
על היחידה פיקחו לאורך השנים רבים מפקדי הפלטים של החטיבה (חלקים אף נפל בקרבות לאורך השנים) שמיריהו ויינק זיל (נפל בקרב על החרמון), גuni הרניק זיל (נפל בקרב על הבטפור), אמיר מי-טל (נפל בפעולות נעימה כמג"ר "ברק"), אלוף משה קלינסקי – אלוף פיקוד המרכז, תא"ל ארז גרשטיין זיל לימים מפקד מה"ט גולני ומפקד עוצבת לבנון (נפל במקומו השהייה בצעות הבטחון), אל"ם משה תמייר – מה"ט גולני ועוד.

הקיבוץ שבו גר וויניק שMRIHO

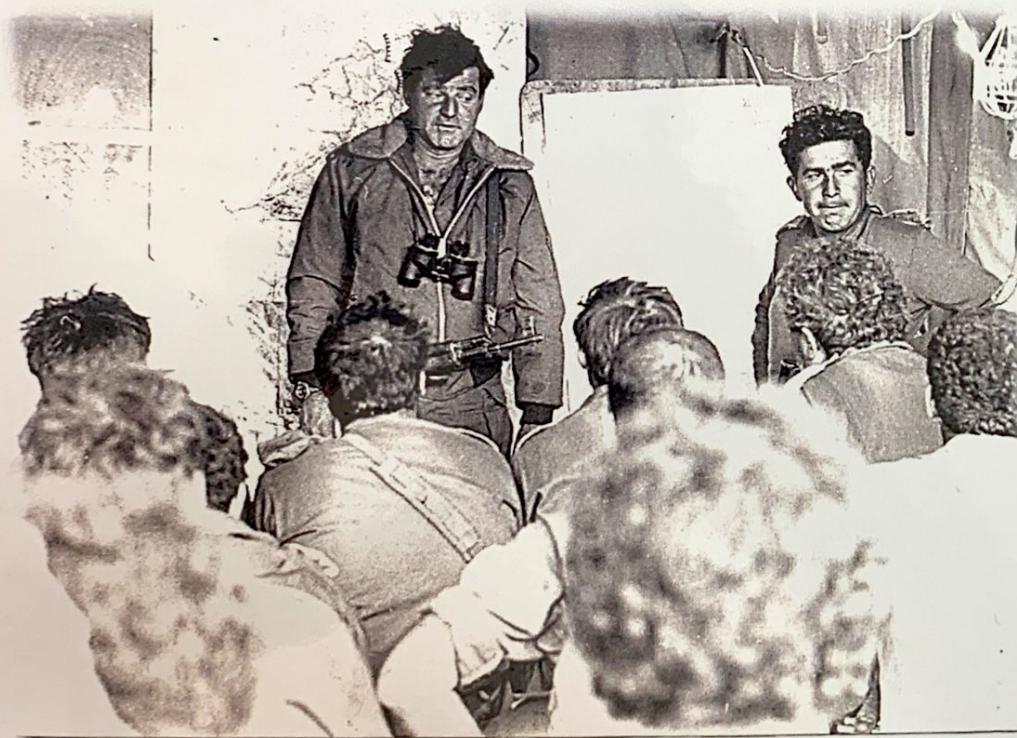
באיםוניים שלב א-ב

המצר

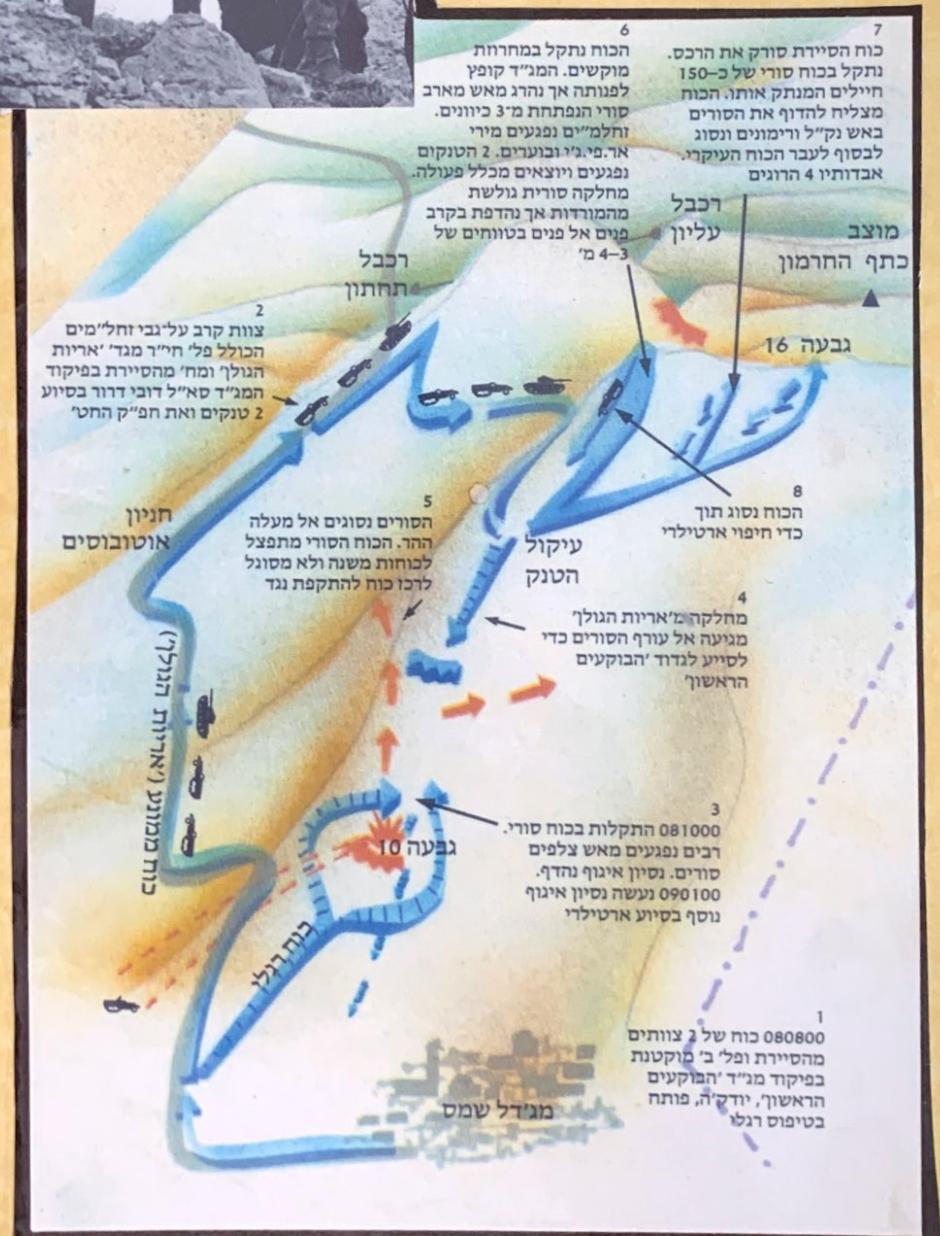
לפני העלייה לקרב

קבוצת פקודות במהלך הקרב

הניסיונו הראשוני לשחרור החרמו

6-8/10/1973

הניסיון הראשון לשחרור מוצב החרמון (8.10.1973) "ניסיון שלא עלה יפה"

משימת החזרת השליטה על מוצב החרמון לידי ישראל הוטלה על חטיבת גולני. הסורים הפלישים חדרו לעומק הגולן וחינוי היה לבולם את רצף התקדמותם שסכנה את עצם שליטתנו ברמה"ג. ה"אור הירוק" לbijouterie הפועלה ניתנת ביום שני, ה-8 באוקטובר 73, הוא היום השלישי לפרוץ הקרבות.

בתוך הכפר של מג'דל שם הייתה עדין עטופים בערפיילים של טרם בוקר שעלה שבמבוואתי התארגן לקרהת יציאה כוח של חטיבת גולני. את טור הלוחמים הובילו לוחמי הסיירת וברוחם ניכר מהם נסע על הכביש טור הזחל"מים.

סמל גורן נמנה עם ראשוני המתקדמים: "הוטל علينا לסרוק את פניה השטח. נענו בין הצליפות בפרישה רחבה בעלי שהתקדמותנו והופעה, זמן רבخلف, שעה ואולי יותר, כשבלו אונטו יריות ממארב. הצליפות שרכו מעלה בראשים והכריחו אותנו להיצמד לארכ".

פרץ היריות במעלה ההר כפה על הטור המשוריין התקדמות איטית וזהירה.

לאחר הליכה נמרצת בין סלעי הרים הגיעו מוטוי ואנשיו אל הגבעה עלייה ניטש כבר הקרב. הסורים גילו התנגדות עיקשת והלוחמים נאלצו לנחל עם קרב יריות ממושך. רק בסיוםו עלה בידיים להתחבר אל הכוח הקדמי ולסייע בידו לחץ את פצעינו.

...ירות בישרו על תחילתה של המולת האש. מבין הצללים רשבו פגזי בזוקות ר.פ.ג.י. הם פגעו בדפנות הזחל"מים וגרמו לתבעורות... מספר הנפגעים הלך וגדל ללא הרף ללא שנסקרו סיכוי לגורור את הזחל"מים הבוערים ולנوع הלהה.

ההוראה לשובב את הרכב, הקשר לתנועה, ב-180 מעלות ולסגת לנקודות המוצא הייתה בלתי נמנעת. ההתקפה על מוצב החרמון הסתיימה בטראם החלטה.

וזה הגיע יום החודש ויום ה毅יחול, יום שהוגדר אחר כך כיום הקרב על הר הדמים. לאור המשמש השוקעת הגיחו מטוסי הקרב מותרים תמרות עשן. אח"כ החלה הרעשה כבדה. עם ערב כונסו לוחמי החטיבה בחורשת מסעדה בהיכון בקרב "להתראות לעמלה" אמר המפקד.

בשעה שתים וארבעים לפנות בוקר, לאחר טיפול מייגע בן שמונה שעות, באזורי הרכבל התיכון יש ריכוז של סורים טהרו אותו מאובי נאמר באלהוט. רס"ן ויניק פרס את אنسיו ויצא עמו לסרוק את השטח סלע אחר סלע בעיטה. הכוח עשה איגוף קרוב מאוד לרכבל העליון איגוף שמאלי והכיבש נגמר ובכך הועמד אוטובוס קטן של ימי שלום. אוטובוס הפעלים העובדים שם. והשלוחה, כוח אחד הלך לאורך השלוחה כך שוחרר אחר כך צוות אחד לעמלה ועוד צוות לאורך הכביש.

רס"ן ויניק צרך היה להתקדם קצר מאחור ומשום מה היה ברור לכל הוהלנים בטור העורפי על השלוחה, כי בקרב המכريع של המלחמה יתנהל שם, על השלוחה היא... ורגלים לאות טיפוס, לאות קרב, כאבות שריריים ומתחות אימה מיאנו ללכת. והטור האט. "הוא הולך לאט מידי" לחש רס"ן ויניק بلا קול, ועקב ב מהירות ובאלם, הקדים את מפקד הצוות, התיעצב בראש. ואחריו נחפץ, מטפס הקשר. הטור נשב קדימה כתע בקצב מהיר יותר.

הרגע האחרון בטרם פגיעה מעולם לא הובהר ברורות. היו שנדרה להם כי ויניק הספיק להבחן בתנועה חדש וירה ראשון לעבר הסורים בשטח. אחרים אמרו שלא הוא רק השיב אש, אך ב מהירות הבזק רוקן מחסנית שלמה, הספיק להחליף וירה עוד מספר כדורים בטרם ייגע. חיליל העלה סבירה שויניק יצא למעשה מן הטוחה המידי כ שנפתחה האש דזוקא משום שהלך ראשון אך סב לאחור כדי לעזור למוטקפים. ולקשר שהלך אחריו במפרק מטר או שניים נדמה היה שהם ירו היישר אל המפקד והוא נפגע מיד וஹסף לירוט, נפל החילוף מחסנית וירה בעודו ירי他自己. כאמור לא התבגרה נקודה זו עד סופה מעולם. לעומת זאת אין יכולותיו האחרונים. מילימס מרוסקות בלחש בגרון ניחר על האלונקה המאולתרת המוצבת על קרקע החרמון הסלעית הקשה, "צריך לכבות את החרמון" הוא אמר.

קח"ר מעניק לשמריהו ויניק ז"ל מגן סוף אימון ברמת הגולן (71-72).

הקרב על "העינויים של המדינה" (22 באוקטובר 1973)

רבים מן המפקדים נפצעו ונחרגו. בין השאר נפצעו המ"ט אל"ם אמיר דורי, מג"ד "הبوكעים הראשון" רס"ן שמרוזחו ויניק. הלחימה הותה הטנקים, ונחרג מפקד הסיירת רס"ן יודה פלד, ומפקד כוח איטית וקשה יותר מאשר בקרבות רכיבים אחרים של צה"ל בכלל ושל חטיבת גולני בפרט. הקרב על "העינויים של המדינה" הוכרע בכל ושל אומץ-ליבם, עקשנותם ודבקותם במשימה של הטוראים – לוחמי גולני הפטושים. היו אלו "בני מסס, ויקטור רוט, אדמונד סיירו – ואברהם אזוט – סמלים וטורים" עם "צין ופרלמן ואחד הזקיקו – כל עם ישראל" אשר הכריעו את הקרב. הם אלו "אשר ברימונים, בעווים ובמקלים, השתערו על המצודה בנפש טרופה ובגוף שכלו קריעים", הם אלו שהתחמידו בלחימה למורות האבדות, הקשיים, העייפות, תנאי השטח הקשים והתקנות האויב. הם "תפסו פיקוד", פינו נגעים, דבקו במטרה והגינו לשיאים מופלאים של אחوات לוחמים. רק בשעות הבוקר של ה-22 באוקטובר 1973 הושלמה המשימה. 55 מלוחמי החטיבה נפלו בדרך הארוכה והקשה לשחרור "העינויים של המדינה". 79 לוחמים נוספים נפצעו.

הקרב האחרון

לחומי גולני כונסו לקראת ערב בעיר האלונים שלפני הכפר הדרוזי מסעדה. המקום שקדם חילילם בידי קרב. המפקדים עברו מלחום לשמנחו. הם בדקו את הציוד, וידאו שהכל בשורה. הם הכירו את כל פקודיהם היטב ועתה בטרם יציאה, רצוי להעניק לחם תפיכת כתף וברכת עידוד.

מפקד החטיבה כינס את חיילייו העורכים לקרב ונפרד מהם קצרות: "הוטל עלינו לשחרר את החרמו. עיני כל המדינה צופות בהם. להתראות לעלה".

הטיפוס היה מתון. קמרונו ההר תלול ושביל העיזים הצר המשתרג למעלה מרובך באבניהם.

...אנשי הסירות היו הראשונים להתפלג. מוגמת פניהם הייתה רכס הסלעים שממול לכיביש וחופה עלו ממערב. הם התקדמו בזירותו הבתרון הווידי והגיעו, בתום שלוש שעות הליכה, לראשונה ביעדיםם – משטח הרכבל התיכון. كانوا נאלצו להמתין בקורס מקפיא עד לאות הזינוק...

...ויניק, הוא שמריו מפקד הסירות, הציג בחטף בשעונו. המוחגים המורכדים הורו על השעה שתאים וארבעים לפנות בוקר. "באזרע הרכבל העליון יש ריכוז גדול של סורים. טהרו אותו מאובי" – בקע בראשת האלחוט קולו של מפקד הכוח. ויניק פרס את אنسיו והורה להם שלא להשאיר אחריהם כל סלע "מפוקפק". הוא החל לצעד מעברו המערבי של הכבש המוביל לרכבל העליון, כצדוק פסע בעבר השני המקביל לו, "הלאנו תוך שמייה קפנדית על שקט כדי שלא לאבד את גורם ההפתעה. אומנם טרם התבהר אולם ניתן היה להבחין בעצמים שנוגים בשטח, ראוי לפנוי פתח של בונקר. לא הספקתי להתריע ומהガג שלו נפתחה עליינו אש. הבחןתי בברור בשלושה سورים שירו עליינו. זרקתי לעברים רימון ויריתי מהמותן. ויניק שבא לעזרתי רצה לבדוק אם הבונקר שותק. הוא התקרב כדי שני מטרים מפתחו כאשר צורר פגע בו. הוא הספיק עוד להחליף מחסנית ונפל לארץ".

כתבת על וייניק שMRI'הו

KEV EZZ ENDAEL SOVI TULE EZZ ENDAEL
EZZ (CL DLT SAGAII. SG MUSI) MUSI

וְעַל־בָּנָיו־אֲשֶׁר־יִמְצְּאוּ־לְפָנֵיכֶם בְּרִית־מָכֹר

בְּרִית מָהֳרָה אֶלְעָזָר בֶּן־צַדְקָה

СЛОВАРЬ СЛОВА "СОЛ'ЧЕ" ДЛЯ ЦАРСТВА

1

• למד אקלט ווילס: נדנש נדרן
1973. ינואר בעריכת דוד קפלן ועוזי כהן

卷之三

**האַפְּלָד שָׁאָל לְחִילֵי: "הַחֲרֵב
הַאֲתָנוֹתִים" דְּשֶׁל הַאֲדִינָה**

החלום: רפת גדרלה

מלחתה הדרתית הפסה את אברם בהריהם ליבש
בדים של גנויר כהוּא נסחא לפליטו בתרון. עם פלז'ו
הנולות הוא נשא כבש גאנט ועקרן. עלי מינור
שלא תוחם ברכבת גאנט ועקרן. קלרבות
ונקודות פראם הור שפ' לא נוכן. הרהברת
מלעל נסחא לפליטו סחאמ. גאנט
ונקודות פראם אלרייט ואחד טומס סחאמ. גאנט
ונקודות פראם אלרייט ואחד טומס סחאמ. גאנט
ולהרין. באחד קרפ' מלחם מגדען צאלל. שבע
מלחותם ים הרכבתם שבע בסכום ברכבת הדען.

בבר או בוד אברם אה טעם השם, אל לא שונא נאת בער. מהו מילון זה תומין לשלש כלבו של רוחן נשר אהב לא-לעון. הוא הולב לחש האה שאלתך. ואחר היכבה אל-על. של-על. רעימת צם. צם רום. הקדשות הרה ממלכתי חשבות נורו. — שגנו החזק. יהלום בעשרותה שם עם פלאן.

לצד זה נתקם בחלקת העממיים, המבנה צערו הוכחה אבחנום
בבאנדרוגזוס, ג' 29 ו' 36 ר' אצטן להרלהם אל כבשים
מהן גורם התהילה העממית. את הנשים אמר הילדרמן
שכלנו ללבנטים מוכרים, ורק צד גנברם בשאר הארץ
— מקרים, מרגריטם, מושג — משגשך ובמשק —
סוכיתם בירם. אולם אגדה.
אך הם עבדו בהרלהם ונסאו בירם.

תְּמִימָה אֶל כָּל נַעֲמָה מִלְּבָד
בְּנֵי עַמּוֹ — נְאָזֶן אֶת־עַמּוֹ
בְּנֵי עַמּוֹ אֶת־עַמּוֹ

“**कृष्ण**! तुमने क्या कहा? मैं आपकी वास्तविकता को जानता हूँ। आप एक अद्वितीय व्यक्ति हैं। आपकी वास्तविकता को जानना मेरी जिम्मेदारी है। आपकी वास्तविकता को जानना मेरी जिम्मेदारी है। आपकी वास्तविकता को जानना मेरी जिम्मेदारी है। आपकी वास्तविकता को जानना मेरी जिम्मेदारी है।

אנו מודים לך על החלטתך לסייע לנו. בואו נפגש שוב.

428 ETC. ENDERL 8961 (TILE ETC. ENDERL
ECCLES.) (CL. DESK. PLATEAU. C4 MUSCO) LUGANO
"EGG" LILY LILY MUL. UN NELL "EG"
LEADER SAW. LEAD SAW: UN COOL ZZ
TUSKUN UNA ANNA OTRA SAWING. LATE UNA SAWING
- EGG UND AL NELL. MULAN AS UN LALON. A
CUTTER BILLOWS CRABBLE WEDDING. TUSKUN ACCORD
TUSK UNKLU. CALUM GALLS GORGEA MULAN. NEEDS

UDAL NG UNLAU

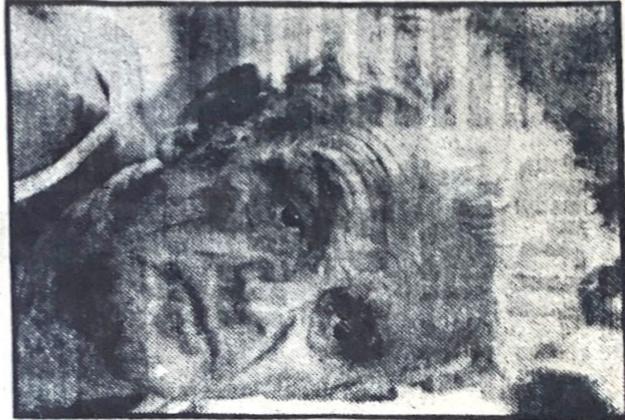
Scanned with CamScanner

באותם מקרים, נסיבותיהם בהנור מסתדרין ("מי יוביל להאר את הגבשוי באות", פג'ך), שאל האבא, הווינהuld לדורות קדומות. וכך בין הרשנותם, ואאות הערכה קעינןם. גם כאן מתרחיב בברוחו הדרט להשתיארן מהלך הלחלה.

“אֶלְעָנָם, אֶלְעָנָם, אֶלְעָנָם,
בְּרִירָה, בְּרִירָה, בְּרִירָה,

השיר האהרו במחбра

אל-לְּרָסִין שֶׁמְרִירִיו וַיְנִיק זָ'ל, שְׁבֹנוּ שֶׁל "רְפּוּרְלָהָגְדִי בְּמִרְשָׁן
תְּהֵלָעַדְשִׁים, הַיּוֹתְלָמוֹת חֲקָלָאִים: הַקְמָתָרְפָת גְדוֹלָה,
כְּבָאָשָׁר יְשַׁחַדְרָה מְהֻצְבָּא ★ אָוָלִים יוֹם זוֹ נְדָהָה,
לְאָחָר שְׁהַחֲצָע לְוַתְּפִקְדָּל קְרָבִי מִירָח — מִפְקָד סִירָת גְּרָנִי,
בְּבָחָטְבָה שָׁאָבוֹי הִיה בֵּין מִיסְדִּיקָה — בַּוְּמַעַן
אָאת מְרוֹתו בְּקָרְבָּל הַהְרָמוֹן

הנורא פותח

ఎదు బుల్ల చీల ఉన్న నెల గొల్ల కొల్ల
ను తల కు వున్న తోల అను దెలు తులు
ఉన్న గుల్ల కు వున్న తోల అను దెలు తులు
నుల్ల : ఉన్న గుల్ల కు వున్న తోల అను దెలు
ను తల మి వున్న తోల అను దెలు మి వున్న
తోల అను దెలు మి వున్న తోల అను దెలు

גָּדוֹלָה שֶׁמְבִידָה רַיִינָה יְלָדָה אֲשֶׁר
הַתּוֹרָה

כתבת על אביו של שMRIHO

**לאברהם ויניק (75) לא מזמן
חגגו בתל עדשים يوم הולדת.
ויניק קשור ל'גולני' מ-1948
מאז נפל בנו בקרב על החרמון
הפרק לאבא של נופלי 'גולני'.
אבי לא יודע איך לא
התמוטתי, חיים שכאללה.**

מתוך: נמוס סנטהאו

הנחת אבן פינה באתר בצתות "גולני" סבא לנכדים ואבא לנופלים.

בתוקפה הוו גם נצורת תברות, לא כל כך שగורתית, בין ויניק מתעל עדשים הסוציאיליסטיות וחנן זיבליק, בן מעמד האיכרים העצמאים, המנצלים מסחה (כפר תבור). "היהתי לנו אצלם בעונת הזרעה. מאי אהבתה את ההורדים שלו וכבר נוצר הקשר". קשר, שהלך והעטיק עד לאטו יום בסתיו 73. "אברהם ישב אגדיי על המושב" מס' שמן י"א אמר, שאין לו שם ידיעה

משמר'לה הבן. אחר כך נסע הביתה וקיבל את ההודעה. צשל אליליאור ל'חנן שטראילה איינט בא'. איינני זוכר איך הצלתתי להגיא בשולם לתל עדשים".

סתו 73' העשורים ושנויים באוקטובר. הקרב הקשה על כיבוש החרמון. בני מסס, בראיון המפורסם בטוליזיה, אחורי שהכ נגמר, קרא לו העיניים של המדינה. בני מסס, הייל, מצטט את מילוחתיה האחרונות של מפקדו, שנרגע באותו קרב, רב-סרן שMRIHO ויניק. מפקד סיירת גולני, הבן הצעיר של ברכה ואברהם ויניק, דור שני בגולני.

לייצור חברה טובה יותר. על חוסר הידע המקצועני, על העוני, חיו האמונה, האידיאלים, כל אותם ערכיהם, שנאנחו שמיים היום במרקאות.

"אם הייתה קמה בשתיים בלבד, הולכת לעופלה להריא פרודקטם. בארכץ כבר היהת מבשלה ומוכינה ובשביתת מגיש פועלים אורה". מס' פדר אברהם. "פעם בשבועו היהת יוצאת עגלת למשביר בחיפה להביא מצרקים". טוסטום קורע את השלווה הפסטורלית, מדגיש את המהלך הנסטלגי אל הימים ההם.

כל עדשים ואוהבים סיפוריים.

זהם ויניק אהוב מאד סיפוריים. גם היום, אחרי שנים וארבע שנים, הם קולחים מטבח בקמיהם ברוחו, היגשו תלונה במשפט והיה משפט. בתוך המשפט היה שליל. היבוא שלוחן כזה התקיפה שלו, אקדחים מכל גודל ועלי המון אקדחים מכל סוג ומין, ביניהם אקדח הגירוי של רופטור שלבו. הערכבים זورو מידי את אקדח הגירוי ואמרם לשפט, שבו מדבר. השופט גמר לצחוק, אחורי הרבה זמן, ושלח אותו הביתה".

روح חורפית רוחשת בין העצים. אקליטוס ענק, זית אחד, כמו עצי פור, מן האקליטוסים שרדת אומגה לעמוד הכביסה. חצר ביתה של אברהם ונתק בתל עדשים. לא מזמן חגגו לו יום הולדת שביעים וחמש. היו שם ותיקי העמק, דמויות מוכרות, השיכרות אליו כמו גבעת המורה, הקישון והאדמה החומה הגדול, הנחה את העבר במתחנות "חיים שכלה".

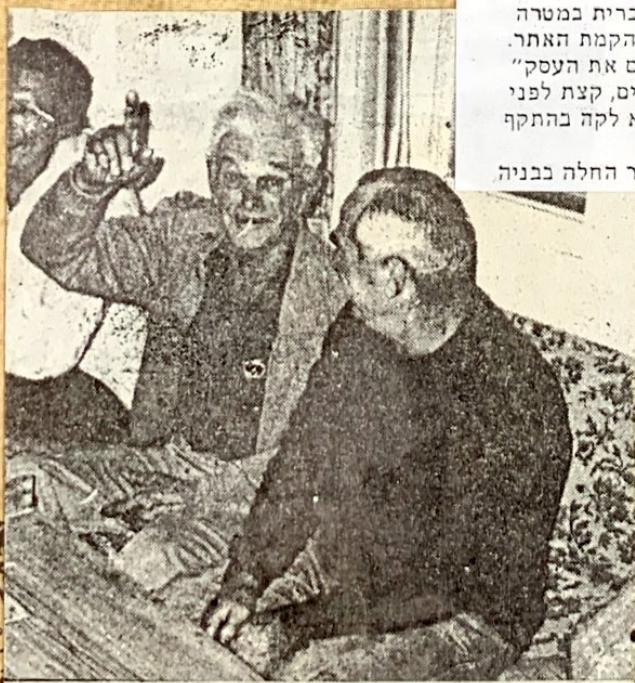
בין פרעות האוקראינים של פטלוורה, בשנים 20' ו-21' ובו, אותה מסיבת יום הולדת נברושים חייו של אברהם ויניק, עובד אדמה, כמו מוחה בתאטרון היוגוי קלאסטי. בעקבות הפרעות החליטה משפחתו ויניק לעלות ארצה. האב, סוחר מ皎ס, הצליח פוזז בכספי את חייו משפחתו. כסף גם שימש לשחד את משמר הגבול, שנינה להם לחזות את גורן הדניניסטר הקפוא. בין הבורחים, באורו לחולף, נתקן עירם גם משפחתו של אברהם. בין הבודדים, נושא ללבנה נגירה העלה הראשונה שלבן". מס' פדר אברהם. "בסוף הגעתן דורך אודסה וקורשטן לארץ, לתל עדשים. החקלאות של מושבי העבדים, של איז, הייתה כטה תרגניות ופורה ממסוכנות. החקלאים של תל עדשים, של איז, בדורן כלל חזקים מכל ידע חקלאי. כערב ישבו סביב המיחס, שתו ליטרים של תה וציטטו מפושקיין עד דוסטוייבסקי. חולצאים. פאר החשכה הרוסית של סוף המאה ה-19. מהפכת אוקטובר בנה להם את הסוציאיליזם, העזורה ההדדית ורעיון השיתוף בכל. הצעינות הביאה אותם לבגן, לישם את התורה הוא במלחת,

גאלצת להפסיק. הפלוייקט גחקע. בינוותים הגיעו ארצה איש גולני לשעבר, שייבא אוטומליה והוא עשיר גדול, נסעה אליו עם בניו גורפנקל, במלון של האוסטרלי הזה מגולני, סיירט לו על החטיבה, ועל האתר.

היהודי הזה הוציא צ'ק על 10 מיליון לירות, בו במקומות נזכר נבנה האתר בצומת גולני. האתר מוחזק בבספי תרומות, אורחן מגיס אברם. מפעם לעם הוא מגיסו של תי ספר ומרום פרוייקטים של גינון באתר. "动员ים אותו להרצות על גולני, אני בקשרים עם הוורים שוכלים של החטיבה. ביום ההולדת הגיע ור של 76 שנים יאט אדנות וועגה ענקית. הביאו אותו המה"ט של החטיבה וקצינת הנגעים".

את אחד מאיומוני החטיבה מסיממת גולני בטקס במערות קומראן. "הזומין אותו לדבר שם החטיבה ישבה במוגל ענק, חזמותה צה"ל מוכנה, וכולות מחכים לשער הבתרון לבסוף הגיע המסוק ונחת במרכז המעגל. יצא ממבוק שבטחוון עם כל הפAMILIA ובכורף ירד גם הטיים. צביקה. התchapנו בשקט. אני לא יודע איך לא התגוטתי".

הארוגה, שבין האקליפטוטם לעמוד הכביסה נעה ברות. כשבאים הנכדים הם מושקקים בה יחד עם הסבא אברם. השאר מקדש לטפלי גולני, לזרחותה.

"חיהם שבאללה". עם רפול (מימון) בתל עדשים.

השתירוגות בא קורות מפ"ם. חנוך מצטיין פלוגתי, בחטיבת שלוי, שמריהו ויביק, הבן שלוי, בקורס קצינים, במדוד הסום שוב נהג מצטיין. הימים ימי מלוחמת החתשה. שמר'לה מזריך מהדור אחד בבה"ד 1 (בית ספר לקצינים) וועובר לשירות וThor פועל". סתכלנו היה שמר'לה השחרור. צה"ל לא רצה לוותר עלייו. וכן, חוות כל פעם רק. לאחיזי שננה, נשאר שמר'לה בצבא.

"סתוך והוצע לו לחותם של של שנים ולקבל פיקוד על סיור גולני. הצעה שאיל אפשר לשגר לה. עם שני נגיס בקבוע מכרתי את זופת. בשש תחריר ייכל להתחילה כמו שהוא רוצה מחדש".

סתוח 37, שמר'לה איננו. סוף לתכניות ולחלומו. הכל נעדר. אברם מנתק את עצמו מן העולם מפעילות ציבורית מהכל.

"הילדים היו באים לבקר אבל חוץ מזה היה הכל שטחה", נטרכ פרקי חיים. נתרם זכרותם גונתר קשר אරוך, ארים, עם גולני. "לאט, לאט צפים וועלמים חורה. לא כמו פעם. שום דבר לא נשאר כמו פעם אבל אצרי להמשך". אברם הולך בעקבות הבן, בעקבות הסירית, במסלול של קרב החרמון. הקשר עם החטיבה מתהדק, במקומות בו נפל שמר'לה מקימים אנדרטה. פעם, כשהוקמה גולני היה אברם אבא של הצעירים. היום הוא אבא לנופלים. בצומת גולני מוקם אחר הזוכרן.

"בשעלת הרעיוון של האתר וחיפשנו מושקים הגיע יהודי מאריצות הבריר, שהכיר את צביקה באחת מטיסותיו להאה"ב בא אליט הביתה שמע וחזר לארכות הברית במטרה לגיטם תרומות להקמת האתר. "תברוא אלינו ררים את העס"ק" הוא אמר. בינותים, קצת לפני הגסעה שלוי הוא לכה בהתקף לב והכל בוטל. סולל בונה, שכבר החלה בבנייה

"בארבעים ושמונה התגייסתי לגדה"ל". מסדר אברהם.

"לחטיבה מסדר אחת. חטיבת גולני, שנבסדה אז". אצל

הויניקים מתרוצעים, ביבתים שני ילדים. "היהי מבוגר וחסית

ונעשית מכם אבא של החבריה".

כויש גופני מעולה, אהבה לסיורים ויצר קונדסוי

לתעלולים. כמעט כרטיס בוקור של אברהם ויניק.

אלית משחרר הצבא את אברהם ויניק מהתביבת גולני, בדרגת מ"ט. חזרה לתל עדשים,

על המידינה עוזר תחילה של

התמסדות. המצב בחלוקת אשתרף, ליד החקלאות פורחת

במושב תעשיית הסירות וחיו

זקילה. עוד הרבה לפניו

המנינ'סים והתרבות המאורגנת,

אתהorgan תארון איזורי בימי של חנוך פז מזורע. לא יודע

במה כשרון היה לי אבל מאד

אהבתמי את זה". הוא צוחק. יחד

עם יוס'קה גבישם הקוצרים

דרסים בנשפי הפורים בתל

עדשים. במושך המשותף, בימי

זגשם, נרקחים התעלולים, שאת

זלכם. זוכרים עד היום. "היה

איזה ויכוח על אייה ענן, ביום

של גשם, במוסך". כך הסיפור.

"אני אמרתני בכח והוא אמר לא

כזון. מפה ושם מתווכחים ואך

אחד לא מותר. בסוף אמר השכן,

שאתו התובחת: "אתה יודע

מה, אברהם? שק לי בונחת".

אמרתני בסדר. חוריד

ת'מכנניים". והוא הוריד את

המכננסים, ואני נתתי לו שם ביט

עד שהוא נגן", לימים נעשה

השכן הנשור רמטכ"ל.

בשלב מס'ים, בסוף שנות

השישים, מתחילה אברהם להבין,

את ימי זקנתו. צביקה, הבכור,

marshtot בקבוע. חניצה, הבת, אחות

בתל השומר. שמר'לה אמר

להמשיר במקש. כאשר התגייס

רצח, כמו כולם בתל עדשים,

"ללאך עם רפול", לנצחנים.

הצבע השב אחרה והציג קורט.

טיס. שמר'לה הלך לקורס והודה

שוב ביחס צחננס והצבע שלח

אוותו לגולני. "גולני של איז

היתה במצב די ירוד. שמר'לה

היה מאוכזם מואדר. נחמתי אותו.

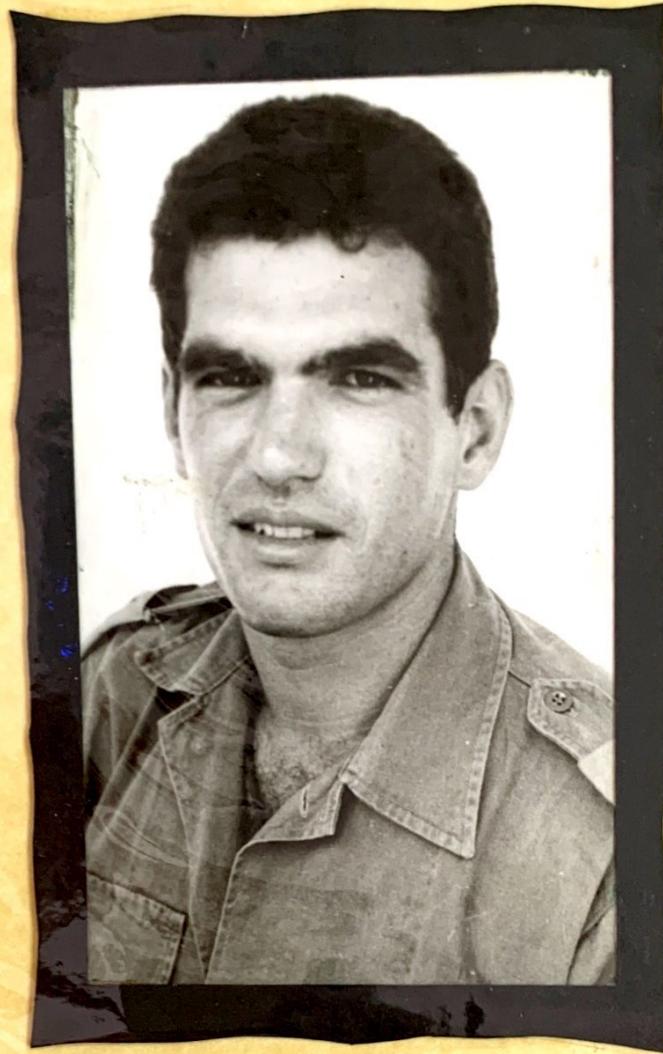
אמורתי לו "קום עשה מה

אלא האנשים שבה" ושר'לה

עשירה שנה. אחרי לספר. הזמן לא

נרכך את המכבה. "אחריו

נפרדים

שמרליה

... בצבא, תקופה מסוימת שרתנו בסמוך אחד לשני ואז התידדו – פתאום נגלה לי מיהו בעצם – כמה נעים היה לשוחח עימו, לבן בעיות, לפתרן ביתר קלות, כמה טוב וכמה קל היה להדק במרק ובשאיפה שלו להגיע להשגים – וכל הישג היה חשוב, כל צעד קדימה ראוי לציון. בכל יכולת לשתפו, מהדברים הפוטוטים עד המסתובבים, לכל רצה להקשיב ולעזר.

זכורה לי שיחה אחת בה דיברנו על העתיד. שמרליה רצתה לשרת תקופה מסוימת בצה"ל כי ידע שזכה "ל זוקך לו", והוא אהב את הצבא ועובדתו שם. אהב את חייליו, אהב לעוזר להם, רצתה שייחיו חיילים טובים, שתהיה בהם גאות על חילם, שירימו ראשם בנושאים את סמל גולני.

אך תמיד ידע כי גם לתקופה זאת יבוא הקץ וקצת שהחרור לא יהיה לבוא כי יש עוד דברים רבים לעשותם בלבד השירות.

דפנה.

נפרדים

ויניק

מגיע ליחידה מ"פ' צעיר כזה, "צוציק". התרגלו לנו למ"פ עם ילדים, מבוגר, רציני, מעל כלנו במחבה, ברצינות, בכל הקשור לגיל. והנה, "צוציק" כזה מגיע אלינו. כולם מטילים ספק, אך אומרים: "נראה".

הנה הוא מגיע, הפתעה ראשונה: לא "צוציק" – אלא אדם רציני. שקט, עצור, ומיד נוצרת יראת כבוד מסוימת.

מתחלים לעבוד; הוא מפקד היחידה שנזרק לתפקיד ללא הינה מספקת, ואני סגנו, אחד שלא מרוצה מפקדיו החדש, דבר שלא הקל עליו את המלאכה.

תקופה ראשונה רצה לראות, להכיר ולפי התוצאות לשפט ולהחליט כיצד ינהג. מיד בהתחלה הוריד הוראות ביחס לבוש, משמעת ונוהגים ביחידה, שינויים שהכל הסכימו להם מבחינה הגיונית את התנגדו להם בשל הנוחות באקי קיומם. למרות הקשי ולמרות ההתנגדות הרבה, עלה על דרכך המליך בהשלטה רצונו ותביעותיו.

כשהגיעו, שמעתי מחבר כי ויניק התבטה בזק לפניו שהגיאו: "כשאני אגיע לסיירת את הכל, אעבד 24 שעות כל יום, אתם תראו!". לא שעמד בזה מעשי, אך אני בטוח שהשكيיע את כל כולו בעבודה ביחידה. ימים ראשונים העביר ללא אנשים בחדר, ישב ועיין בתיקים, הכיר תוכניות, למד, פשטו כמשמעו. ורק אז יצא להכיר את האנשים ואת המזיאות.

בעיות אהב לפטור בדרך הקצרה והטובה, כשהיו צרייכים לשולח סמלים לצועד בצדקה והדבר עורר התנגדות בקרבם, לא הסס לרוגע, נכנס מיד את כולם לחדרו, שטח לפניהם את הבעיה, דבר ישירות וע"י כך ניסה לשכנע אותם לבצע את המוטל. בישיבות קצינים השתדל להיות פתוחה, להסביר לכלם, לקבל התלבות שכולם יהיו שלמים איתן. לא תמיד עלה הדבר בידו, אך כשהיה שלם עם עצמו דרש לבצע דבריהם, אפילו שכולם התנגדו.

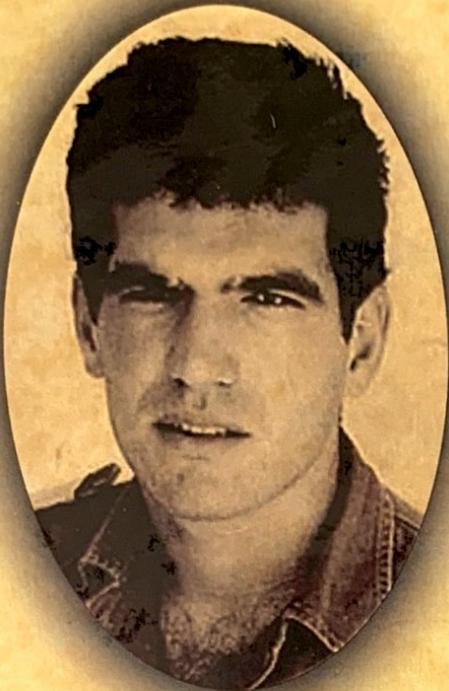
עורר פלייה והשתומות בלב כולם כאשר התבגר שלילה ליליה רץ כדי לשפר ולהעלות את הכוורת שלו. תחילת פלייה, ואחריה הערכה הרבה. לא נרתע ויום אחד אף יצא עם אחד הצוותים לשיעור כושר ...

כשהחל הכוונות ביום שיישי הגיעו מטה". אף אחד לא העיריך את העומד לפניו למחמת ... יום ג' בלילה. אני מדבר איתו בקשר והוא שואל לגבי המצב האנושי, אני מודיע לו על מספר הנפגעים. הוא שומע, שותק, ושותאלשוב, בסבלנות, אותה השאלה, מסרב להאמין. אומר לו את אשר אמרתי קודם. שתיקה ארכאה וסיום השיחה. הוא לא הכיר את האנשים שנטלו הכרות של ממש, אך CAB את נפילתם בצוורה בולטות.

בזמן בדיקת המסדר של הלוחמים עבר מלחמות לוחות, בדק את הציז, טפח על השכם, חייך פה, עוזץ שם, גער בצחוך באחר; עניין כולם היו תלויות בו, עניינים מלאות הערכה, אמונה וביתחון. טוב לצאת עם אדם שכזה, זאת הייתה הרגשתי.

ויניק זה שבתחילתו נבוא לו כשלון, תוך זמן קצר כל כך הצליח לרכוש אמון כולם והערכות כולם. התחיל במלאכה קשה והצלחה בראשית דרכו, אך לא ניתן לו להמשיך.

שאלוי.

האמנם לא ישב ילדו
לبيתו לבית ההורים
האמנם לא ישב לשדות?
לשדות כפרו היפים?
האמנם לא ישב למשקו
לחולם שחלם הוא שנים
להחליף את מדי החיל
במדי עבורה הכהולים?
האמנם לא יוסיף וירכב
במנגגו כל שבת בשדות
על זו הסופה השחורה
שאותה אביו קנה
האמנם לא יגיד עוד "אמא"
בימי שישי עת הוא בא
"ושלום ואל דאגה" ביום ראשון עת נסע?
האמנם לא ירים עוד נבדי
על כף ידו הרחבה
בקלות כמו הנוצה
עד לבם מתמודד משמחה?
האמנם לא ילחץ את ידי
בשניה, תפיחה על כתף
עם חירך וקריצה קל קללה
בזה הכל את ליבו הוא ביטא?
האמנם לא יביא לאחות
לאח שהוא בה אהב
להציז ולברך לשлом?
האמנם לא יטוס במכונית
בימיليل שבת עת הוא בא
הרחק לקיבוץ בצפון
שם ישבה נערדה וציפתה?
האמנם השנים עת הוא חי
הם חלום – חלום שהיה
האמנם לא יעפיל להרמוני
עליו את מותו הוא מצא?

אבא

אנדרטת זיכרון

עיטור בגבורה

לאות ולעדות

כי יוסי ניביק שמריקו שמלה זיל

מ.א. 2059623

גיליה אומץ לב
הראוי לשמש מופת
במלחמה יום הכיפורים

תיאור העיטור

שבוע שבין ה-13 ל-20 באוקטובר 1973 ביצע רס"ן שמריקו יוסי ניביק זיל עם יחידתו גיחות וסירות מעבר לנגבול. בסירות אלה נתקל בכוחות סוריים, שבו כמה מהחילונים הסוריים, פוצץ טנק סורי והתמיד בסירותים לילה לילה. משך קרב ההגנה על מוצב בגזרה הצפונית אירגן את האנשיים למופת, ידע לכובן במדוק את האש על ריכוזי הכוחות הסוריים, שמר על ערכות החילים, עודד אותם וחביר את ביטחונם העצמי. ב-22 באוקטובר 1973 השתתף בקרב על החרמון שם נהרג. בהונങגותו זו גיליה אומץ לב וכושר מנהיגות למופת.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל

ראייל מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תשל"ז
מאי 1976

מטפת נתתק בቤת ישראל (楊浩然 楊浩然)

כבי שלום רב,

ריגשת אותי עד דמעות ממש.

מזה על התרשומותכם ועל "הפרשנות" שלכם שכאן "יצא מהלב"
כמו לפני זו שנה כשהישבתי מול ניר הסקיצה והעפנו בעוזי באיטליה (בתום
סיום הלימודים)

וחשבתי איך לבטא הכל טוב שאפשר כשהמשפחות ייצבות מולו' כ"מטרה".
מחייבתי הכותל היו קיר מרוק ושבור כאב הלב על הנופל היקר מכל...
וכמובן זו שנה עשו את שלחן מבחרת "יעזון החשيبة ושלמות העיצוב
והביתי האומנותי ארכיטקטוני".

הגית את הרעיון שנבנה בדקה אחת של "הבטק" הרעיון כולל רישום של הסקיצה
הראשונה.

דקה אחת של פרץ ריגשי הספיק להגוט את הקונספט ה"לב השבר" שהוא
הכותל - המרוק" שלא יהיה שלם אף פעם...

שולח לך מספר צילומים שאני צילמתי שהיה ברשותך ותוכל להפיכם חופשי.
באtor הפיס בוק שלו יש עוד צילומים.

צביקה מסור את ברכתי לאמא שטחתי לראותה בצלומים יחד עם יום טוב.
לבסוף אומר את החשוב מכל: השם הראשון לחיפשתי לראות בכותל ולגעת היה
של אחר.

מחבק אתכם יוסף אסא

